

grapher, hvori saadanne Bestemmelser findes, medens der atter i hine Paragrafer henvises til Vedtægten. Da det saaledes bliver Vedtægten, der skal give Regler for Maaden, paa hvilken Styrelsen bør ordnes baade af de reent communale Anliggender, og af Anliggender, i hvis rette Forvaltning Staten eller større Kredse udenfor Kommunen have stor Interesse, men som ere betroede Byraadets Forsorg, og det med Hensyn til flere af disse Anliggender, saasom Fattigvæsenets Forvaltning og Fremgangsmaaden ved Formue- og Leilighedsstatsligningen, er af stor Betydning, at Reglerne blive fuldstændige, og at rigtige Principer følges, kunde det muligen være hensigtsmæssigt, at der i Indenrigsministeriet udarbejdedes et Forslag til Vedtægt for forskjellige Grupper af Byer, og at dette tilfillede Kjøbstæderne, saa at Byraadets Opmærksomhed paa den ene Side blev henledet paa at tage alle de Forhold i Betragtning, hvis Ordning bør skee gennem Vedtægten, og saaledes, at denne Ordning ikke blev altfor forskjellig for Kjøbstæder af nogenlunde ligelig Størrelse, medens paa den anden Side de særlige Forhold, som i den enkelte Kjøbstad maatte være tilfede, gennem Forhandlingen om Vedtægten i Byraadet, kunde finde deres Fyldestgjørelse.

Udvalget har imidlertid ikke fundet Anledning til i denne Henseende at stille Ændringsforslag til Lovudkastets § 30, da Vedtægten ikke bliver gylbig uden Indenrigsministerens Stadfæstelse, og det saaledes gjøres muligt for Ministeren, om end ad en længere Vej, at virke til, at Vedtægten faaer den Form og det Indhold, som indenfor de ved Loven afflutne Grændser maatte anses passende. Udvalget skal derfor indskrænke sig til alene at henlede Opmærksomheden paa, om det tilsigtede Resultat ikke lettere og sikrere vilde naaes, naar Ministeren lod Udcast til Vedtægten udarbejde.

De Ændringsforslag, der iøvrigt stillede til § 30, gaar derfor alene ud paa at udtage af Vedtægten, hvad der findes rettere at burde henhøre til Byraadets Forretningorden, der

Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1867—68.

af det selv bør kunne vedtages uden højere Stadfæstelse, og til udtrykkeligt at betegne, at den Ordning af Styrelsen, som det er overladt til Byraadet nærmere i Vedtægten at fastsætte, saavel som de Regler, der i denne kunne foreskrives om de forskjellige communale Forhold, bør være stemmende med det i Loven givne Grundlag.

I Anledning af den af Indenrigsministeren stillede nye Paragraph skal Udvalget meddele, at de 6 Kjøbstadcommuner paa Bornholm nu i Forening vælge 3 Medlemmer af det Bornholmste Amtsraad, og at disse vælges af Valgmænd, af hvilke hver Kjøbstad sender een for hvert 500 af dens Indvaanervantal. — Valgmændene ere først Formanden for, dernæst de ældste Medlemmer af Borgerrepræsentationen efter Rescriptet af 31te December 1850 og de senere sig dertil sluttende Bestemmelser. Da de 5 mindste Kjøbstadcommuner, Nakirkeby med 613, Allinge-Sandvig med 878, Hasle med 886, Svanke med 1,065 og Nexø med 1,485 Indvaanere, efter denne Valgmaade kun sende 7 Valgmænd til Amtsraadsvalget, medens Rønne med 5,435 Indvaanere sender 10 Valgmænd, saa vilde alle 3 Valg kunne afgjøres af Rønne Valgmænd alene. — Udvalget erkjender derfor, at en Forandring heri bør foregaae, og at det vil være rigtig, at Valgmændene vælges af hvert Byraad, men da det af Indenrigsministeren gjorte Forslag vilde føre til, at de 5 mindre Byer, naar de samstemmede, vilde kunne afgjøre Valgene, uden at Rønne derpaa kunde faae nogen som helst Indflydelse, har Udvalget tilladt sig at stille nogle Ændringsforslag, hvorved dette Forhold formeentligen vilde ordnes paa en for alle 6 Kjøbstæder noget ligeligere Maade.

I Henhold til det ovenfor Anførte stiller Udvalget eller Mindretallet af dette følgende